

“Koop een alarm, verhuis naar de rand, sluit je deur wat vroeger.” Dat is geen beleid. Dat is opgeven, alle verantwoordelijkheid loslaten, schrijft Frédéric Piccavet. © Standaard.be

OPINIE BRUSSEL

+ “U verhuist beter uit Brussel”, is het advies van de politie. De stad verdient beter

In Brussel voelen mensen zich niet meer veilig in hun eigen straat, schrijft Frédéric Piccavet, terwijl de drugsdealers naast zijn raam kabaal maken. Burgers mijden sommige pleinen. Lokale handelaars ondervinden overlast. De politie? Die raadt je aan te verhuizen.

Frédéric Piccavet

Coördinator Vlaamse Scholierenkoepel. Woont in Brussel.

11 juli 2025 om 23:59

Delen

“U verhuist beter uit Brussel.” Dat was het antwoord van een politieagent, vanochtend, nadat we opnieuw getuige waren geweest van een ernstig incident in onze straat – op

amper vijftig meter van onze voordeur.

Een vermoedelijke drugsdeal was uit de hand gelopen. Twee groepjes namen het tegen elkaar op. Eerst verbaal, daarna fysiek. Alles onder oorverdovende afrobeats, om negen uur 's ochtends, tussen de statige gevels van de Anspachlaan. We zagen messen. We zagen buurtbewoners met een grote boog om het tafereel heen lopen. Niemand greep in.

Toen we de politie belden en die uiteindelijk arriveerde, volgde geen kordate actie, geen geruststelling. Wel die ene, betekenisvolle zin: “U verhuist beter uit Brussel.”

Groeiend wantrouwen

We zijn intussen 397 dagen voorbij de verkiezingen, en nog altijd is er geen Brusselse regering. Geen bestuur. Geen beleidsvisie. Geen strategie voor veiligheid, samenleven of stedelijk herstel. De politieke stilstand contrasteert scherp met wat er intussen op straat wél beweegt: het toenemende gevoel van onveiligheid, de zichtbare overlast, het groeiende wantrouwen van burgers tegenover de overheid.

Brussel heeft nood aan een bestuur dat opnieuw greep krijgt op de stad. Wij kozen bewust voor Brussel. We verhuisden naar Brussel met overtuiging. Niet ondanks, maar vanwege de diversiteit, energie en internationale uitstraling van de stad. Maar die stad glijdt vandaag langzaam af richting onbestuurbaarheid.

In wijken zoals Ribeaucourt, Peterbos en Clémenceau voelen mensen zich niet meer veilig in hun eigen straat. Burgers mijden sommige pleinen. Lokale handelaars ondervinden overlast. De antwoorden die zij – en wij – te horen krijgen, zijn pijnlijk voorspelbaar: “Koop een alarm, verhuis naar de rand, sluit je deur wat vroeger.” Dat is geen beleid. Dat is opgeven, alle verantwoordelijkheid loslaten.

Meer dan stenen en verkeer

Een stad is meer dan stenen en verkeer. Ze bestaat bij gratie van vertrouwen, tussen mensen onderling én tussen burgers en hun overheid. Dat vertrouwen brokkelt af. Wie zich onveilig voelt, wie merkt dat klachten geen gevolg krijgen, wie ziet dat politieaanwezigheid geen verschil maakt – die haakt vroeg of laat af.

Dat is wat ons zorgen baart. Niet alleen de incidenten, maar de passiviteit erna. Het gebrek aan een duidelijke, geloofwaardige reactie van beleid en politie.

Terwijl ik dit schrijf, staan de dealers op amper tien meter van mij. De muziek staat opnieuw luid, amper een halfuur nadat de politie hen vriendelijk heeft gevraagd om te vertrekken.

Wat verderop in de Anspachlaan runt een vrouw een theehuis. Ze zei me onlangs: “Mijn klanten, vaak vrouwen, komen niet meer terug. Ze zijn bang. Ik ben bang. Als we de politie bellen, praten die wat met de dealers, maar een halfuur later staan ze er weer.” Ze overdrijft niet. Ik zie het gebeuren.

Wij verwachten geen mirakels. We verwachten dat iemand verantwoordelijkheid neemt. Dat veiligheid opnieuw als een basisrecht wordt gezien, niet als een detail in een coalitieakkoord. Brussel kan niet blijven wachten.

Wie in deze stad een toekomst wil uitbouwen, verdient beleid. Niet de boodschap dat het beter is om te vertrekken.

LEES OOK

Natuurlijk is er nog geen regering in Brussel, dat komt de Brusselse politici goed uit

Opinies

Brussel

Drugsgeweld